

Návrh zákazu AfD: Útok na demokracii

 lipovylisť.cz/wordpress/navrh-zakazu-afd-utok-na-demokracii

David Z Moravy

1. října 2024

Wanderwitzův návrh na zákaz AfD je skandál. Zákaz opozice je pro západní demokracii nedůstojný. Jak bude hlasovat Bundestag? AfD také musí dělat domácí úkoly.

od Roberta Muehlbauera

Řada levicových novinářů si momentálně máčí ruce vzrušením. Zákaz nenáviděné AfD konečně by se mohl rozjet. Süddeutsche Zeitung se domnívá, že žádost saského poslance za CDU z Bundestagu Marco Wanderwitze není bez rizika, ale že je v zásadě „správné a nutné“ zahájit řízení o zákazu strany.

Der Spiegel v úvodních dlouhodobě volá po zákazu AfD. To jsou jen dva příklady médií, která pilují základy demokracie. Mnoho lidí v zahraničí si protírá oči úžasem.

Protože v západní demokracii (mimo Německo) je vlastně nemyslitelné jednoduše zakázat druhou nejvýznamnější opoziční stranu napravo od středu, která má v současnosti téměř dvacet procent voličů. To v Anglii, Francii, Itálii nebo Nizozemsku neexistuje. Šlo by o obžalobu a v konečném důsledku o prohlášení kapitulace etablovaných zneprátených stran v Německu.

Merz chtěl rozpůlit AfD

Copak by semaforové vládní strany a CDU/CSU až do konce neříkaly, že chtějí AfD vyzvat a odhalit, že ji „dobrou politikou“ zase zmenší (kancléř Olaf Scholz) a že AfD by byla dokonce „rozpůlená“ (opoziční lídr Friedrich Merz)?

Marco Wanderwitz, bývalý východní představitel vlády Merkelové, návrhem zákazu AfD otevřeně ukazuje své totalitní fantazie a cíle. „Tuto sílu bychom v podstatě vytáhli.“ Strana by byla zakázána a její

majetek zabaven. Všichni lidé, kteří pracují pro stranu, by okamžitě přišli o práci. Všechny mandáty, od dobrovolné místní rady až po mandát Evropského parlamentu, okamžitě zanikají. Všichni zaměstnanci poslanců a poslaneckých klubů na všech úrovních by byli okamžitě nezaměstnaní. Snížili bychom strukturu AfD na nulu,“ říká Wanderwitz. Poslanec CDU hovoří o „prostoru k dýchání pro demokracii“.

Ve skutečnosti chce udusit demokracii. Tím dali svůj kříž s ostře opoziční pravicovou silou.

Většina žádostí o zákaz AfD nejistá

Základní zákon podle článku 21 v zásadě připouští možnost zákazu strany Spolkovým ústavním soudem – tento článek má být poučením z Výmarské republiky a nacistické éry. Ale tento nejostřejší meč v ústavě Spolkové republiky nebyl použit šest desetiletí.

Stále není jasné, zda Wanderwitzův návrh na zákaz najde většinu v Bundestagu. Někteří pozorovatelé se v současné době domnívají, že je to nepravděpodobné. Wanderwitz (který v roce 2021 ztratil přímý mandát v oblasti Chemnitz se svým protivníkem z AfD) je ve své straně izolován. Hledání nejméně 37 příznivců v Bundestagu se ukázalo jako těžké;

Většina Unie i SPD je proti návrhu zákazu AfD, protože jej považují za takticky nerozumný. To by „přivedlo více voličů do náruče AfD,“ míní sociální demokraté. AfD by se mohla „hrát jako oběť“. Ve skutečnosti je obětí nedemokratického útoku na rovné příležitosti v politické soutěži.

Všude zmanipulovaná pravidla v neprospěch AfD

Ostatní strany také používají triky a ohýbají pravidla na mnoha dalších místech, aby zmanipulovaly konkurenci ve svůj prospěch. Na mnoha místech vytvořili kartel, aby AfD zdrželi předsedové výborů nebo místopředsednické funkce v parlamentu, aby zadrželi finanční prostředky nadaci přidružené k AfD, zatímco jejich stranické základy

jsou vykrmovány stovkami milionů daňových poplatníků. peníze. Všechny jednací řády a procedurální triky zatím mnoho voličů nenadchly a dokonce utvrdily jejich přesvědčení, že AfD je ten smolař v demokracii, kterého chtějí volit.

Wanderwitz doufá, že zákaz AfD zcela „vytáhne zástrčku“. I kdyby jeho žádost nyní prošla v Bundestagu, pravděpodobně by po ní následovaly roky řízení v Karlsruhe. Stěžovatelé by museli prokázat, že AfD jedná „agresivně a bojovně“ proti ústavnímu, svobodně-demokratickému základnímu pořádku.

V programu strany AfD ani v rozhodnutích Spolkového výkonného výboru či projevech Spolkového sněmu tomu nenasvědčují žádné známky. Právní překážky pro řízení o zákazu jsou velmi vysoké, a proto bývalý předseda Spolkového ústavního soudu Hans-Jürgen Papier to nedoporučoval. A skeptický je i spolkový ministr spravedlnosti Marco Buschmann.

Nebezpečí pro zavedené strany – a AfD

Nebezpečí – z pohledu zavedených stran –, že proces zákazu selže, je značné. To by pro ně byla obrovská ostuda. Mnozí ve všestranné koalici proto varují. Pro AfD ale také hrozí, že by odpovídající žádost prošla u stranicko-politického soudu v Karlsruhe. Jediným důvodem, proč NPD nebyla na druhý pokus zakázána, bylo to, že byla klasifikována jako protiústavní, ale příliš bezvýznamná.

AFD musí být opatrná a musí dělat domácí úkoly. Musí se vyhýbat všemu, co lze chápat jako „agresivní, bojovný postoj“ proti základním ústavním normám. Bezstarostné řeči o „svržení systému“, jak hlasitě chrlí novináři z postranní čáry, jsou naprosto kontraproduktivní a nebezpečné.

Přes veškerou kritiku neúspěšné azylové politiky a důsledků masové imigrace nemůže být pochyb o tom, že lidská důstojnost každého, včetně nelegálních cizinců a odmítnutých žadatelů o azyl, je vždy zachována – a to i v případě deportací. Lze ostře útočit na chyby

zavedených stran, ale nikdy nezpochybňovat „systém“ parlamentní demokracie.

Žádné další financování strany?

Lídři AfD to chápou. V některých oddílech ve státních a okresních sdruženích jsou ale agitátoři, kteří by je museli brzdit. Každé nedbalé extremistické prohlášení je v Bundestagu krupičkou na mlýn cestovatelských vtipů.

Případně, pokud zákaz AfD zatím není možný, požaduje Wanderwitz vyloučení z financování státem. Tato možnost se zdá mnohem pravděpodobnější než zákaz strany. Pro AfD to představuje velké nebezpečí. Byly by z ní staženy desítky milionů eur a ve volebních kampaních by byla finančně nahá a velmi oslabená. Odpovědné vedení strany nebude podceňovat tato nebezpečí, která se nad ním skrývají.

Continue Reading

[Previous Spiegel se zamýšlí nad propouštěním ze zaměstnání voličů AfD](#)